

приемка-та си за Васили островъ. (*) Но Нева расцѣпилася бѣше; ледове-те да ся отдѣлатъ захващаха, и полиція-та никого да мине отъ горѣ не оставаше. Она убо вариася у дома си отчаяна отъ противно-то това время. Въ това нейно смущеніе, нѣкой отъ оныя кон-то обыкновенно въ купецова домъ дохождаха, совѣтова я, по злосчастію, да даде едно прошеніе на сенатъ-атъ за да пригледатъ бащинъ-атъ ѝ судъ и обречеса да ѝ намѣри единъ писаринъ за да направи прошеніе-то. Сполучіе-то на прошеніе-то кое-то она на Tobолскій-атъ управитель да-ла бѣше стори я да ся рѣши. Направиха ѝ едно прошеніе твердо злѣ сочинено безъ да има потребный-атъ образъ, и безъ да кажатъ съ кой начинъ требаше да ся даде. Това намѣреніе стори я да не употреби нуждната дѣятелность за да подаде превручителни-те нейни писма, кон-то вѣрно най повече щеха да я ползватъ.

Вооружена съ прошенію-то си, любопытна-та наша просителница, утрень-та рано пра-

(*) Василій-островъ е една махала коя-то е отъ дѣсна-та страна край Нева.